

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
 Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
 Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții:
 Prof. Puncioiu Ana
 Pedagog. Tatarici Mirela
 Prof. Ioniță Daniela

Prof. Viorica Petrescu
 Prof. Svârlefus Tasiea
 Prof. Rădoi Dorinel
 Prof. Oprea Mihaela

Și celelalte cadre
 didactice
 ISSN 2601 - 2065
 ISSN-L 2558 - 8540

SEPTEMBRIE 2018

NUMĂRUL 24

O toamnă senină

Toamna

„Nimeni nu poate gusta
 fructele toamnei în timp ce
 se delectează cu parfumul
 florilor de primăvară.”
 (Samuel Johnson)

„Să dai întotdeauna tot ce e
 mai bun din tine. Ce plantezi
 acum, vei culege mai
 târziu.”
 (Og Mandino)

„Toamna este cel mai dificil
 anotimp. Fruzele cad de
 parcă s-ar îndrăgosti de
 pământ.”
 (Andrea Gibson)

„Toamna este primăvara
 iernii.”
 (Henri de Toulouse)

Asta e toamna mea...

Asta e toamna mea, așa cum mi-o imaginam. Totul are nuanțe de roșu, portocaliu și maro. Toamna prin livezi și prin câmpii cu lumina cea palidă, vrea mereu ca cineva să-i culeagă roadele. Și cu vânturile sale, regina Toamnă vine și colorează frunzele copacilor, cuprinzând parcă într-o frunză ruginie începutul noului an școlar.

Cei mai mici din clasa pregătitoare vin cu părinții de mână și mă uit la mine, regăsind acest tablou într-un colț din inima mea toamnătică acum câțiva ani în urmă.

Dacă te uiți spre cer, nu se mai văd așa multe păsări, multe dintre ele luându-și rămas bun de la țara noastră, ținând cont că ușor-ușor bătrâna iarnă va pune stăpânire peste întreaga natură, dar primăvara tot aici le va găsi. Merele, perele, strugurii și nucile, toate au prins gust...este vremea lor... Aceasta este toamna mea, ea vine și pleacă, dar unicitatea ei nimeni n-o poate lua!

Mulțumesc, toamnă!

Autor:

Raluca Iacob (clasa a VII -a C)

Coordonator: Dorinel Rădoi

Vacanța de vară!

Când am terminat clasa a IV-a a început vacanța de vară.

Eram foarte fericit, deoarece puteam face mai multe activități decât atunci când eram la școală. Această vacanță am petrecut-o și în mediul rural, dar și în cel urban. Prima mea plecare a fost la străbunica mea, în comuna Letca Nouă, județul Giurgiu. Aici m-am distrat foarte mult, deoarece m-am jucat cu prietenii mei și părinții noștri au făcut un foc de tabără, în jurul căruia toată lumea s-a simțit bine.

În fiecare zi făceam nenumărate ture cu bicicleta, apoi ne jucam și alte jocuri: cărți, remy, badminton, etc. Am stat aproape o lună la străbunica.

Luna următoare am acordat-o mai mult temelor, începând să îmi scriu cartea de vacanță pe care mi-a cumparat-o mama mea pentru pregătirea clasei a V-a.

Ziua scriam o ora-două, iar după-amiază mă relaxam, jucându-mă. Nu am uitat nici de destinațiile turistice, așa că am fost împreună cu familia pe litoral în stațiunea Saturn. Am stat zece zile, pline de plimbări, soare și voie bună, într-una din zile culegând scoici cu tatăl meu.

M-am jucat în apă cu sora mea Bianca și părinții mei, într-o zi întâlnindu-ne cu un coleg din clasa surorii mele pe nume Adi, alături de care am construit castele de nisip. Seara ne plimbam pe faleză, mergeam în parcul de distracții unde ne distram până târziu, participând la multe jocuri cu premii, pe care astăzi, privindu-le, îmi amintesc de mare.

În ultimele săptămâni ale vacanței am început recapitularea pentru școală și am fost la cumpărături pentru rechizite împreună cu părinții mei.

Cu siguranță nici această vacanță n-o voi uita și abia aștept următoarea vacanță mare pentru a mă distra și mai mult!

Autor: Andrei Șarvarin (clasa a V-a A)
Coordonator: Dorinel Rădoi

Dansul este viața mea!

Privesc în trecut și văd cum o fetiță de cinci ani, cu părul castaniu-inelat, intră într-o sală de dans plină de oglinzi și multe alte fete. Acea fetiță eram eu, extrem de fericită, cu o bucurie nesămuită în suflet și o mare curiozitate pentru tot ceea ce însemna dans.

Prin această activitate sportivă am găsit o formă de a-mi exprima sentimentele, asemănând fiecare mișcare cu o comunicare și o stare de suflet, lăsând muzica să mă poarte pe ritmurile ei.

Cu timpul am descoperit în arta dansului mișcări noi, elemente noi, stiluri spectaculoase, participând la foarte multe concursuri naționale și internaționale. În spatele acestora rămânând multe ore de antrenament, repetiții, seriozitate și multă muncă. Îmi admir mult profesoara și le mulțumesc părinților pentru îndrumarea către dans și pentru sprijinul oferit.

După încheierea fiecărui dans dintr-un spectacol sau o competiție urmează o ploaie de aplauze, felicitări și lacrimi prin care dansatorul își curăță sufletul și multumește spectatorilor.

Nu îmi pot imagina vreodată că voi întrerupe această activitate frumoasă și constructivă în care există un spirit de echipă imens.

Privesc viața ca pe un dans superb, uneori mă mai poticnesc, dar dansez încrezător mai departe...și totuși, parcă tot aș dansa...

Autor: Bianca Băran (clasa a VII-a C)
Coordonator: Ioana Crăciuneanu

Anii ce vin...

Trebuie să recunosc curiozitatea și o oarecare teamă pe care le-am avut în primele zile ale clasei a V-a: Oare cum vor fi noii mei profesori?...era întrebarea care mă frământa. Eram nerăbdător să-i cunosc și totuși aș mai fi întârziat acest moment.

Despărțirea de buna noastră învățătoare am simțit-o cu adevărat abia la începutul noului an școlar, când în curtea școlii, parcă eram ai nimănui (doamna învățătoare aflându-se acum între noii pui de la clasa pregătitoare). Apoi am cunoscut-o pe doamna dirigintă. Era emoționată, foarte emoționată...numai un om bun are asemenea emoții, mi-am zis...Nu peste mult timp mi-am cunoscut toții profesorii. Era bine, începeam să prind curaj.

Vor urma patru ani foarte importanți în viața mea. Așa îmi spun toți cei apropiați (adulții, binențeles), așa cred și eu. Oare cresc prea repede? mă întreb...și nu rareori. Speranțele, așteptările și îngrijorările sunt mari. Cât de mari?! Atât cât pot încăpea în mintea și sufletul unui copil de unsprezece ani. Părinții îmi sunt aproape, iar dacă același lucru îl voi simți și față de profesorii mei, totul o să fie minunat. Dorința de a învăța, de a cunoaște "noul" este mare. Numai să te țină!!!!...îmi zic. Ce te faci când o să fii mare? Întrebarea asta o aud de multe ori, de prea multe ori...și chiar nu știu pentru moment ce să răspund. După acești patru ani voi avea și răspunsul, sunt sigură.

Aș vrea să ajung repede în clasa a VIII-a, să am mai multe cunoștințe, dar din când în când să mă întorc în clasa I, măcar pentru o clipă și tot pentru o clipă m-aș întoarce la jucăriile mele de care mă leagă foarte multe amintiri plăcute.

Următorii patru ani mă aștept să fie grei, dar și plini de realizări, deci și de satisfacții. Alături de colegi voi aprofunda materiile deja cunoscute, voi învăța altele noi, împreună vom crește și ar fi bine să creștem frumos pentru ca părinții și profesorii noștri să fie mândri de noi.

Autor: Sabina Calma (clasa a V-a A)
Coordonator: Ioana Crăciuneanu

La pas prin muzeele din București

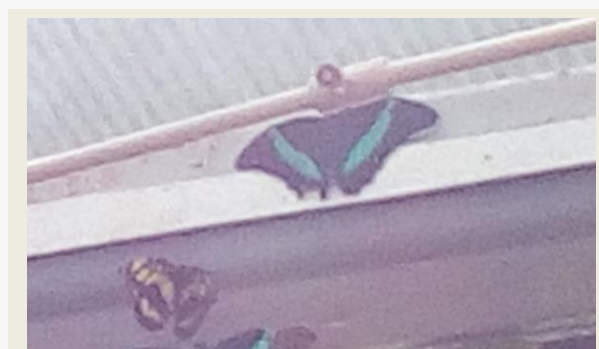
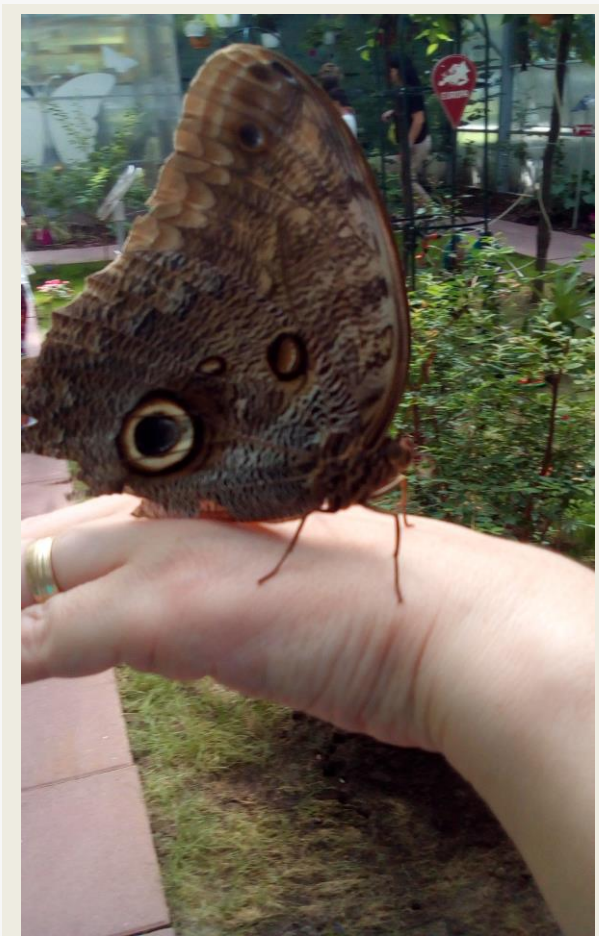
În vacanța de vară am vizitat foarte multe locuri frumoase din România. Printre acestea se numără și câteva muzee din București, pe care le-am explorat cu mare plăcere. Am profitat de timpul liber și vremea frumoasă și nu am uitat să iau suveniruri.

Expoziția de fluturi exotici vii de la Muzeul de Științe ale Naturii Grigore Antipa

Într-una din grădinile muzeului a fost organizată o expoziție de fluturi exotici. Aceasta a fost deschisă publicului din iunie până la începutul lunii septembrie 2018. Căsuța fluturilor era de fapt o seră spațioasă, decorată cu pomișori și flori. În mijloc vedeai farfurii cu bucăți de portocale și fluturi pofticioși.

M-am plimbat câteva minute pe aleile din seră, am citit panourile de prezentare și am făcut fotografii. Cele mai frumoase specii mi s-au părut Fluturile Cap de Bufniță și Fluturile Imperial Albastru, aduși din America de Sud și Asia.

Mi-a plăcut expoziția! Aceste vietăți minunate i-au încântat pe toți vizitatorii cu frumusețea lor.

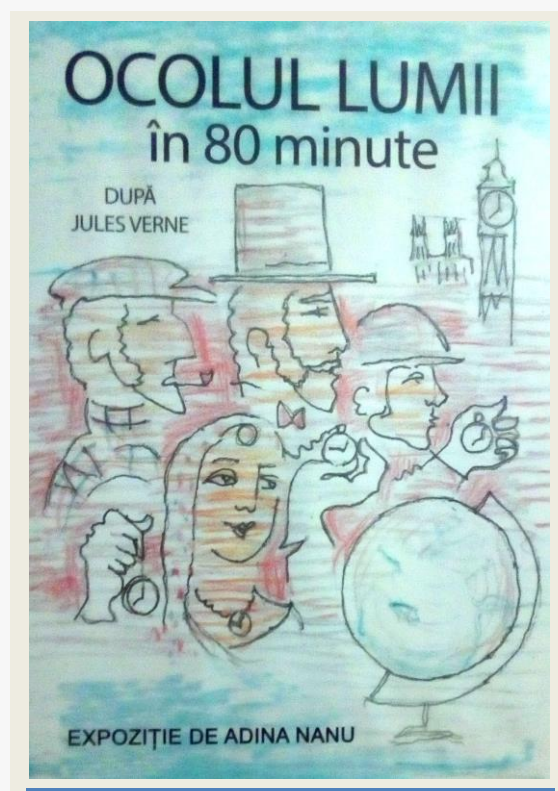
Autor: Lazăr Sophia, clasa a IV-a B

Ocolul lumii în 80 de minute

La Muzeul Satului din București, pe la sfârșitul lunii iunie 2018, a fost organizată o expoziție, numită Ocolul lumii în 80 de minute. Cea care s-a ocupat de amenajare a fost doamna profesoară de artă Adina Nanu. Obiectele expuse îi aparțin chiar dânsiei. Aceasta le-a strâns pe parcursul vieții, din călătoriile pe care le-a făcut prin lume.

Toate piesele amintesc de călătoria de 80 de zile în jurul Pământului, făcută de personajul principal al romanului scriitorului francez Jules Verne (1828-1905). Prin expoziție se urmărește traseul personajului, din Anglia până în America de Nord. Timp de 80 de minute vizitatorul observă și admiră obiectele. De asemenea, poate așterne câteva gânduri în cartea de impresii.

Din expoziție, cel mai mult mi-au plăcut cei trei jucători de cărți din Londra.

Autor: Lazăr Sophia, clasa a IV-a B

Calatoria mea la mare

Salutare! Dupa cum știți a început noul an scolar! Ne-a fost dor de scoala tuturor presupun. Cel puțin mie mi-a fost foarte dor și mai ales de colegi. Eu, astăzi va voi povesti unde am fost în această vacanță,

Pai, pe data de 31 august eu și familia mea ne-am hotărât să mergem la mare în Constanța, la Plaja Modern.

Ne-am trezit la ora 4 dimineața (ceva foarte greu având în vedere că m-am culcat la ora 23) și la 5:30 am plecat. Pe drum eu și fratele meu în mare parte am dormit în mașină. Am mai făcut și popasuri ca să mâncăm, să ne dezmoțim etc. Spre norocul nostru am prins răsăritul pe plajă! A fost o priveliște uimitoare. Din păcate nu am immortalizat acest moment deoarece eu încă doarmeam cu ochii deschiși mai puțin.

Dupa acestea a urmat o zi frumoasă în care ne-am relaxat am stat la soare, în apă și ne-am distrat foarte tare! Pe seară au venit și verșorii noștri de la Constanța și ne-am distrat împreună. Pe la 19 ei ne-au întâmpinat la ei acasă. A doua zi ne-am trezit la ora 8 și la 9 eram pe plajă.

Din nou a fost o zi foarte frumoasă și ne-am distrat din plin! Ne-am dus iar la verșorii noștri. Am stat ce am stat iar apoi am adormit. Urma să fie ultima zi de la mare. Eu și fratele meu vroiam să savurăm din plin. Să ne distrăm cum nu am făcut-o în zilele precedente.

Nu am mai stat mult, mai precis de la ora 10 până la ora 12 și am plecat spre București. Pe drum am mai mers și la niște rude din parterul tatălui. Am stat și ne-am revăzut cu ele iar apoi ne-am întors spre București. Am ajuns la ora 20 acasă iar atunci direct am căzut în pat. Această a fost călătoria mea la mare! Această vară este una de neuitat! La revedere!

Autor:

Ionuț Ghiță, clasa a VI-a A

Fotografie:

Maria Ficleanu, clasa a V-a A

Vacanta la mare

În vacanța trecută nu de multă vreme, am fost în mai multe locuri, dar cel mai mult mi-a plăcut la mare.

Nisipul și valurile înspumate parcă aveau alt farmec față de anii trecuți, deși erau aceleași. Mi-am petrecut foarte mult timp în apa caldă, topăind în calea valurilor ce veneau, veneau domol, apoi mai repede, ca în cele din urmă să-și arunce spuma albă asupra mea tragându-mi nisipul de sub picioare.

Pe buze simțeam gustul sărat al mării. Câteodată se-ntâmpla chiar să gust apa sărată și nu era tocmai plăcut . Câte-un val mai glumeț se juca cu mine.

Aș scrie despre splendoarea momentului în care soarele își făcea apariția deasupra liniei orizontului, trimițându-și razele deasupra apei în culori nebănuite, dar răsăritul soarelui nu l-am prins.

Era prea dulce somnul de dimineață. Aș scrie despre zborul și obrăznicia pescărușilor, dar nu vreau să plictisesc.

Marea este marea! Atât de bătrână și totuși atât de tânără, atât de cunoscută și totuși mereu imprevizibilă, uneori urâtă, dar de cele mai multe ori iubită!

Autor:

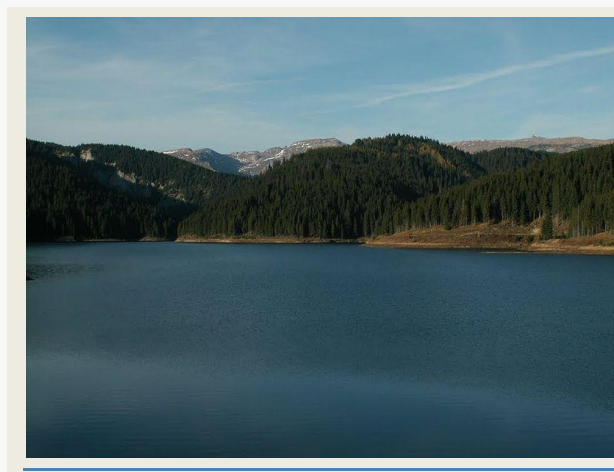
Calma Sabina, clasa a V-a A

Amintiri de o vară

Bună ziua!

Astăzi aș dori să vă povestesc amintirile mele de peste vară.

Mhhh.... nici nu știu cu ce să încep. Prima dată vă voi povesti cine sunt: mă numesc Andrei Bucău și cu mândrie pot spune că sunt elev al Școlii Gimnaziale Nr. 143. Sunt în clasa a VII-a B ,sunt cercetaș în Centrul Local ALB și sunt amator de camp-uri.

Vara aceasta am avut nenumărate excursii, atât cu colegii cât și cu cercetașii. Prima tabără a avut loc la Predeal împreună cu colegii. A fost o tabăra primită cadou de la PROEDUS. Acolo am avut o experiență plăcută, am vizitat Lacul Bolboci și cabana Susai și am avut o întâlnire cu ursul. De fapt, noi l-am văzut în curtea învecinată cazării noastre.

A doua tabără a fost după părerea mea cea mai reușită dintre toate, a fost SEVEN-ul nostru care a avut loc în Argeș, pe lângă Arefu, la Călăreții lui Vodă. Aici am campat și am avut parte de experiențe deosebite cu cei mai pregătiți oameni din lume. Ca un mic rezumat, pot spune că am fost să cunoaștem oamenii de prin zonă, am mers pe Valea lui Stan, am avut băți cu apă și cea mai frumoasă activitate a fost focul de veghe, care a fost de-a dreptul superb. Am avut chiar onoarea să întâlnim un lup venit în recunoaștere și nimeni nu s-a culcat până nu am văzut toții răsăritul.

A treia tabără a fost și ea reușită, dar nici pe aproape de SEVEN, locația fiind la Neptun Comorova. Și aici a fost interesant, deoarece mi-am făcut prieteni noi și am avut experiențe plăcute.

Cea de-a patra tabără a fost ca de încheiere. A durat numai trei zile , a avut loc pe balta Lupșanu, dar din păcate nu am prins niciun pește. Am fost din nou cu cercetașii, ceea ce este un plus, alături de faptul că și aici am avut parte de un foc de tabără relaxant. Sper că mă voi întoarce aici cât de curând!

Ce părere aveți despre vara mea? A fost interesantă sau nu?

Autor:

**Andrei Daniel Bucău,
clasa a VII-a B**

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

Cupa Tymbark 2018

Faza municipală

Anul fetelor

Calificarea echipei de fotbal feminin U10 la faza municipală în cadrul Cupei Tymbark a venit ca o reconfirmare a valorii acestei generații care cu puțin timp în urmă reușise un meritoriu loc II la aceeași fază în cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar.

Având la bază alt regulament în ceea ce privește categoriile de vârstă, ne-am văzut nevoiți să abordăm această fază a competiției fără căpitanul Lizi Căzănescu, dar revenea în primul șase Maria Ficleanu, cea care reușea golul victoriei în finala de pe sector, dar care ne lipsea la faza municipală a O.N.S.Ș din cauza unei accidentari.

Baza sportivă Liceului cu program sportiv "Mircea Eliade" a fost gazda competiției, acolo unde am fost repartizați în grupa B, alături de Șc.Gim.Nr.162 (campiona sectorului 1) și Șc.Gim.Nr.69(campiona sectorului 3). Primul meci, prima victorie și porneam cu dreptu', fetele simțindu-se mult mai stăpâne pe forțele proprii, chiar dacă lipsa căpitanului ne-a îngreunat vizibil munca.

Cu Aura Badea în rolul coordonatorului, cu Maria Ficleanu în mare formă, Denisa Biro, Daria Vasile și Miruna Giugăl "pe spate" și împreună cu ambițioasa Iulia Mărghidanu, fetele noastre au demonstrat că nu întâmplător sunt vicecampioanele Bucureștiului la această categorie de vârstă.

După o dublă superbă a Mariei Ficleanu și un gol din 7 m al noului căpitan, Aura Badea, dar și multe alte ocazii ratate rând pe rând de Iulia Mărghidanu și chiar Denisa Biro, 3-1 pentru noi și iată că ne-am putut adapta mult mai bine decât adversarul la noua suprafață de joc(sintetic) sub razele unui soare ce abia prindea curaj pentru vara ce avea să se instaleze.

Meciul următor s-a desfășurat sub euforia victoriei, fetele noastre dozându-și efortul excelent și fiind sigure de calificarea în finală, n-au mai apăsă pe accelerație, marea absență de la O.N.S.Ș trecându-și din nou numele pe lista marcatorilor. S-a terminat 1-1, iar noi cu 4 puncte mergem de pe primul loc al grupei direct în finala mare, acolo unde avea să dăm peste micul nostru "coșmar" și anume Șc. Gim. Nr. 113.

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

Ne-am bucurat după tragerea la sorți că n-am prins în aceeași grupă cu principala favorită, dar n-am scăpat definitiv de ele. A fost greu, mult prea greu pentru a putea ține pasul cu adversarul nostru, chiar dacă acum ne puteam baza pe Maria Ficleanu, dar tot nu eram în efectiv complet, Lizi Căzănescu se afla pe bancă încercând să transmită celor din teren din energia și ambiția ei inepuizabile, iar Maia Budacă, o jucătoare ce ușor-ușor prinsese echipa, suferise o accidentare chiar înaintea competiției, dar a ținut morțiș să fie alături de colegile ei și să le susțină de pe margine.

Așa că, cu cele șase din teren și cu Monica Mihaiță pe bancă, singura rezervă utilizabilă, fetele au încercat tot ce se putea în condițiile date.

Din păcate pentru noi, nici de această dată n-am reușit ce ne propusesem, locul I fiind pentru moment un obiectiv poate prea îndrăzneț, dar sigur și ziua noastră este aproape.

Mult mai experimentată și cu un lot mai numeros, Șc.Gim.Nr.113 s-a impus așa cum o făcuse înainte cu o lună, doar că scorul a fost altul de data aceasta, 2-0, golul doi venind în prelungirile meciului.

Așadar, generația U10 fete își termină aici misiunea la acest nivel, cu două locuri II pe municipiu, borne pe care sperăm ca și noile generații să le atingă cât mai curând și chiar să le depășească, fetele U10 făcând pasul la echipa mare a școlii.

FELICITĂRI FETELOR!!!

UNDER 10 FETE – Începutul unui drum frumos!

Cu un lot restrâns, uneori extrem de redus din cauza accidentărilor, dar și a interpretării regulamentului, fetele noastre au reușit în acest an să țină steagul sus oriunde au reprezentat școala, dar și mai departe, acolo unde au dus numele sectorului pe podium, nu departe de cea mai înaltă treaptă.

Greu la început, dar cu multă muncă și seriozitate, am zâmbit împreună la final, culegând aprecierile tuturor, inclusiv ale adversarilor.

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

Miruna Giugăl, Denisa Biro, Daria Vasile, Aura Badea, Iulia Mărghidanu, Maia Budacă, Monica Mihaiță, Maria Ficleanu și nu în ultimul rând Lizi Căzănescu, au fost cele care au încercat să fie bune într-un joc dominat de băieți, însă ele au reușit mult mai mult, formând o adevărată echipă, o familie unită timp de doi ani, cu rezultate frumoase, care cu siguranță vor rămâne în istoria ASSG 143, fetele urmând a trece acum la echipa mare, acolo unde sperăm să-și atingă cel puțin performanțele din acești doi ani.

Cu un ochi râdem, cu celălalt plângem...

În cele ce urmează vă prezentăm scurte interviuri cu două dintre jucătoarele reprezentative pentru echipa noastră, Miruna Giugăl, portărița-tenismenă care a închis poarta pentru multe adversare și ne-a adus multe bucurii prin paradele ei, dansul ei de pe linia porții slăbind concentrarea oricărui adversar și Iulia Mărghidanu, cea care debuta la echipă cu o dublă, fie și într-un meci amical, o jucătoare cu gleznă fină, care cu siguranță ne-ar fi putut ajuta mult pe viitor, prin tehnica și inteligența din "dotare", însă drumul carierei nu lasă niciun ambițios într-o gară fără ceas, așadar cele două, din păcate pentru noi, nu vor mai face parte din echipa noastră, în teren, căci întotdeauna vor avea un loc special în inima ASSG 143, care le mulțumește pe această cale pentru toată abnegația de care au dat dovadă cât timp au îmbrăcat tricoul sfânt al școlii!

MULȚUMIM fetelor și mult succes în continuare!

Miruna Giugăl

R: Bună ziua, Miruna și felicitări pentru anul școlar recent încheiat, atât din punct de vedere al situației la învățătură cât și al rezultatelor sportive! Cum ai caracteriza acești ani petrecuți în Școala Gimnazială Nr.143?

M.G. : A fost o perioadă foarte frumoasă în ciuda micilor obstacole întâlnite pe parcurs. A fost o perioadă cu multe amintiri frumoase pe care nu am să le uit niciodată. La această școală am mulți prieteni buni alături de care am trăit multe înămplări în timpul școlii.

R: De bună vreme practici tenisul de câmp, dar în același timp ai reușit să te impui ca portar la fotbal în echipa școlii alături de care ai obținut rezultate notabile în ultimii doi ani. Ce ne poți spune?

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

M.G. : Nu a fost dificil deoarece aceste două sporturi nu au multe lucruri în comun, deci le-am putut practica pe amandouă de mai multe ori pe săptămână, fără a le încurca.

R: Ce sentimente te încearcă acum la despărțirea de ASSG 143, ținând cont că nu peste mult timp vei cunoaște alți colegi de clasă, poate chiar colegi de echipă?

M.G. : Sunt tristă că voi părăsi echipa care m-a făcut să iubesc un sport ce nu mă interesa aproape deloc la început. Nu mă satisface deloc că voi pleca dintr-un colectiv atât de îndrăzneț ca acesta, o echipă ca ASSG 143 nu voi mai întâlni niciodată.

R: Miruna, ASSG 143 îți mulțumește pentru tot efortul depus de-a lungul timpului pentru echipa de fotbal a școlii și îți dorește cel puțin aceleași performanțe atât la învățătură, cât și sportive la viitoarea școală!

M.G. : Eu mulțumesc echipei pentru toată susținerea oferită și toate momentele frumoase petrecute împreună!

Iulia Mărghidanu

R: Bună ziua, Iulia! Cum ai caracteriza această perioadă din viața ta, mă refer mai exact la cei 5 ani petrecuți în Școala Gimnazială Nr.143?

I.M. : Aș caracteriza-o ca fiind cea mai frumoasă perioadă din viața mea, pe parcursul acestor ani mi-am făcut mulți prieteni și am dobândit cunoștințe noi.

R: Datorita talentului și seriozității din timpul orelor de educație fizică ai avut șansa să participi la antrenamentele echipei de fotbal și ai fost selecționată în echipa școlii, alături de care ai reușit în ultimul an performanțe frumoase. Ce ne poți spune despre această perioadă?

I.M. : În această perioadă am învățat că fotbalul nu este doar un sport, este o activitate care te învață ce e competiția și munca în echipă.

R: Care a fost cel mai frumos moment pentru tine din toată această perioadă, de care îți amintești cu plăcere?

I.M. : Cel mai fericit moment pentru mine a fost cel în care am reușit să marchez primul meu gol. M-am simțit foarte mândră de mine.

R: Iulia, ASSG 143 îți mulțumește pentru tot ce ne-ai oferit în acest timp și-ți dorim cel puțin la fel de multe performanțe la învățătură și sportive oriunde te-ai afla!

I.M. : Vă mulțumesc și vă urez și vouă succes în toate meciurile! Ați fost ca o familie pentru mine!

Autor:
Prof. Dorinel Rădoi

